

Inhoud

Hoofdstuk 1

Olga vertrekt • 7

Hoofdstuk 2

Olga krijgt een naam • 21

Hoofdstuk 3

Olga bijt van zich af • 35

Hoofdstuk 4

Olga's verhaal • 47

Hoofdstuk 5

Olga maakt vrienden • 59

Hoofdstuk 6

Een dagje erop uit • 73

Hoofdstuk 7
Olga wint een prijs • 85

Hoofdstuk 8
Olga verspreidt een gerucht • 99

Hoofdstuk 9
Olga en de 'ontsnapte poema' • 113

Hoofdstuk 10
Catastrofe • 127

Hoofdstuk 11
De dans van de Suikerboon-cavia • 139

Hoofdstuk 12
De nacht van de maanraketten • 151

Hoofdstuk 13
Onverwacht bezoek • 165

Hoofdstuk 1

Olga vertrekt

Het was voor iedereen van meet af aan duidelijk dat Olga da Polga een ondernemende cavia was.

Ze had iets charmants. De manier waarop haar snorharen uitstaken, de rozetten in haar bruin-witte vacht alle kanten op krulden en haar ogen glinsterden, maakten haar tot iets speciaals.

Zelfs haar naam had iets apart. Hoe ze daaraan was gekomen was eigenlijk een mysterie. Olga vertelde er de meest fantasievolle verhalen over, het ene nog gekker dan het andere, van vollemaansnachten, luchtkastelen, mooie prinsessen en velden vol haver.

Olga da Polga

Maar de andere cavia's in de dierenwinkel hadden geen idee wat nu waar was en wat niet.

Zo was Olga nu eenmaal, vonden ze. En ook al meenden sommigen dat het geen kwaad kon als Olga eens wat minder hoog van de toren zou blazen, er was niemand die het haar met zoveel woorden zei. Het was in ieder geval een veel besproken onderwerp, de gevaren die je liep als je in je eentje en zonder de hulp

Olga vertrekt

van zorgzame mensen de wijde wereld inging.

‘Zonder de *Zaagselmensen* red je het niet’, waarschuwde een van de oudste cavia’s, bijgenaamd Niet-Goed-Geld-Terug. Hij had het langst van allemaal in de dierenwinkel gewoond en werd door iedereen gerespecteerd, want hij was maar liefst twee dagen weg geweest. ‘De wereld daarbuiten is kil en keihard.’

Olga vond het maar onzin. ‘Doen jullie maar wat jullie zelf willen’, verkondigde ze, terwijl ze middenin de voerbak stond, ‘*ik* ga weg. Wiiii! Wacht maar af. Zodra ik de kans krijg, knijp ik er tussenuit.’

Olga wist niet zeker of ze haar eigen woorden wel geloofde, in ieder geval klonken ze goed. En het feit

Hoofdstuk 2

Olga da Polga krijgt een naam

Olga's huis mocht dan geen paleis zijn, het had er veel van weg. Beter dan dit zou ze het van haar leven niet meer krijgen. Na de armzalige omstandigheden in de overvolle dierenwinkel waar ze hutje mutje op elkaar zaten, was dit wel even wat anders.

Het hok waarin ze woonde was groot en luchtig. De bodem was bedekt met een dikke laag zaagsel. Het hok bestond uit twee ruimten die van elkaar gescheiden waren door een houten tussenschot met een groot gat erin: zo kon ze gemakkelijk van de ene naar de andere ruimte kruipen.

Hoofdstuk 5

Olga maakt vrienden

Al snel voelde Olga zich helemaal thuis bij de familie. Ze vond haar nieuwe huis geweldig. En iedere ochtend als het tijd was voor het ontbijt was het ook leuk haar naam te horen roepen.

Ze maakte al gauw nieuwe vrienden. Andere cavia's werden door hun baasjes meegebracht om even gedag te zeggen. En trouwens ook konijnen, een hamster, twee parkieten en een paar muizen.

